

Dwayne Lemon

Pārliecība

Pirms mēs sākam sanāksmi, es aicinu ikvienu noliekt galvu šinī brīdī, kad mēs tuvojamies Dieva tronim lūgšanā.

Lūgsim.

Tēvs debesīs, Kungs, mēs esam pateicīgi, ka Tu esi svētījis mūs katru, lai mēs drošībā pavadītu šo nedēļu. Tu esi mūs sargājis un uzturējis mūsu katra dzīvību, Kungs, un esi dāvējis mums iespēju šovakar būt šeit. Mēs ikviens šurp nākam ar lielām cerībām, mēs negribam dzirdēt cilvēka balsi, mēs gribam dzirdēt tā Vienīgā Cilvēka balsi, kam ir izšķirīgā nozīme, un tas ir Kungs Jēzus Kristus. Mēs lūdzam, lai patiesi Viņš būtu tas, kas spēcīgi uzrunātu katra mūsu sirdi, lai mēs varētu teikt, ka esam dzirdējuši sava Gana balsi. Kaut mēs kā uzticīgas avis sekotu Viņam, lai kur arī Viņš vadītu. Un tā, Kungs, mēs lūdzam - noņem jebkādas traucēkļus, kas apmiglo mūsu prātus un neļauj mums sazināties ar Debesīm. Mēs lūdzam, lai Tu sasaisti jebkuru dēmonisku garu, kas mēģinātu mūs traucēt saņemt tās svētības, ko Tu esi mums sagatavojis šinī svētajā Sabata dienā. Tēvs, mēs lūdzam un pateicamies, jo mēs zinām, ka Tu esi dzirdējis šo ticības lūgšanu, tādēļ mēs pieņemam pateicībā, ka Tu jau esi atbildējis un devis tās svētības, kas mums nepieciešamas visvairāk. Runā šovakar uz mūsu sirdīm, mēs lūdzam Jēzus Vārdā - Āmen.

Es gribu jums teikt, ka, ja gadījumā jums nav Bībeles, jūs jau kropļojat sevi. Kāpēc es tā saku? Ja jums tās nav līdz šovakar, to es vēl varu saprast, jo ir jau patumšs un jūs tās nevarat pilnīgi lietot, bet, kad nāksiet rīt, pārliecinieties, ka jums līdz ir Bībele. Pēdējais, ko jūs šeit gribētu dzirdēt, ir cilvēka viedoklis, vai ne? Tā ir pēdējā lieta, ko jūs gribat dzirdēt, jo cilvēku viedokļus mēs esam dzirdējuši visu savu dzīvi. Un Bībeles Jeremijas 17. nodaļas 5. pantā saka: „**Nolādēts ir, kas paļaujas uz cilvēkiem un tur miesu par savu atbalstu un elkoni.**” Tādēļ pēdējais, kam mēs gribētu uzticēties, ir tas, ko cilvēks saka. Bet Bībele Jeremijas 17. nodaļas 7. pantā saka arī: „**Bet svētīgs ir, kas paļaujas uz To Kungu un kura cerība ir Tas Kungs!**” Un šodien visi, kas mēs šeit esam, stāvam starp svētībām un lāstu. Un tas būs tikai jūsu lēmums. Ja jūs izvēlēsieties pieņemt cilvēku viedokli un to pieņemsiet par patiesību, tad Bībele apsola jums lāstu. Bet, ja jūs izvēlēsieties Dieva Vārdus un tos pieņemsiet par patiesību, tad Bībele jums apsola svētības. Un es ceru, ka visi šovakar šeit ir nākuši pēc svētības. Vai tiesa?

Tādēļ mēs gribam būt pārliecināti, ka šeit mācāmies Dieva Vārdu. Mums būs jācenšas darīt to labāko, kas iespējams šinī apgaismojumā, bet es gribu vērst jūsu uzmanību uz kaut ko sevišķi svarīgu.

Tos, kam ir līdz Bībeles, es lūdzu atvērt tās Lūkas ev.4. nodaļu, Lūkas 4. nodaļu.

Es biju kādā baznīcā un runāju Dieva Vārdu uz dažiem cilvēkiem. Tur bija kāds draudze vecākais. Kad viņš noklausījās, viņš teica: „Klausies, zini, es novērtēju to vēsti, kurā tu dalījies, izdari man pakalpojumu, atnāc uz manu draudzi, jo es gribu, lai tu runā ar mani jaunajiem!” Es teicu - labi, nekādu problēmu. Un izrādījās, ka viņa draudzē ir aptuveni 90 jauniešu. Tātad liela grupa. Tā nu es turp aizgāju un skatos uz šiem brāļiem un māsām. Tā bija afroamerikāņu vide, un daudzi no šiem cilvēkiem „slimoja” ar parasto afroamerikāņu jauniešu „slimību”. Kāpēc es tā saku? Tur bija puīši, kuru bikses aizmugurē karājās

pusmastā. Vai jūs to kādreiz esat redzējuši? Bikses karājas pusmastā, galvā lielas kepkas, un, tiem nākot iekšā, izskatījās, ka viņiem nekas neinteresē. Es skatījos, kā šie brašuļi nāca zālē, un viņi skatījās uz mani ar izteiksmi: ko tu vispār mums vari te iemācīt? Un tā nu es stāvēju uz skatījos, kā viņi nāca uz Bībeles izpēti. Redzēju arī, ka nāk jaunas dāmas - īsiem svārkkiem un dziļiem izgriezumiem, un izturas tā, it kā es nezinu, kas tām prātā. Bija skaidri redzams, ka Dievs ir pēdējā lieta uz pasaules, kas viņus spētu interesēt. Viņi negribēja ne lasīt, ne pētīt Bībeli. Bet lai nu kā, viņi vismaz atnāca uz nodarbību.

Tā nu es stāvu vairāk kā 90 jauniešu priekšā un pats pie sevis saku: „Tēvs, man būs vajadzīga sevišķa Tava svētība, lai varētu runāt ar šiem brāļiem!”

Un, kad es ar viņiem runāju un jautāju: „Kas jums ir padomā? Jūsu draudzes vecākais atveda mani, lai es ar jums kopā studētu. Tātad, kas jums ir uz sirds?” Un viņi sāka man stāstīt, un mums bija jautājumi par šo un par to, līdz es sacīju: „Ļaujiet man jums pajautāt. Kas, jūsuprāt, Kristus kalpošanu padarīja tik spēcīgu? Jūs taču piekritīsiet, ka Kristus kalpošana bija spēcīga, vai ne? Visi tam piekrit, vai ne?”

Tātad kas, jūsuprāt, Jēzus kalpošanu padarīja tik spēcīgu?” Tas ir jautājums, ko es pajautāju viņiem, un es to jautāju arī jums šovakar. Ko jūs teiktu, ja kāds jums pajautātu: „Vai tu domā, ka Jēzus kalpošana bija iespaidīga?” Kāda būtu jūsu atbilde? Jā. Un tad tas cilvēks jums prasītu: „Kas Jēzū bija tāds, kas padarīja Viņa kalpošanu tik iespaidīgu?” Kāda būtu jūsu atbilde? -Viņa dzīve, Dievs ... Vai vēl kas? Tas, ka Viņš dziedināja cilvēkus, labi. Varbūt vēl kas? Viņam bija veids, kā aizsniegt katra indivīda prātu, lai apmierinātu tā vajadzības. Ļoti iespaidīgi.

Tagad es kaut ko jums parādīšu, papildinot visu, ko jūs jau teicāt, es parādīšu vienu no pamatiemesliem, kāpēc Jēzus kalpošana bija tik iespaidīga.

Un es turpināju: „Kad jūs sapratīsiet, kāpēc Jēzus kalpošana bija tik iespaidīga, varbūt jūs arī sapratīsiet, kāpēc jūsu kalpošana ir tik vāja.” Un viņi uz mani skatījās, jo es biju ieguvis viņu uzmanību. Es biju ar viņiem pavisam atklāts un sacīju: „Klausieties, mēs dzīvojam reālā laikā, un es te nespēlēšu spēlītes ar jums!”

Tas, ko jūs atklāsiet pēc šīs nedēļas nogales, dāmas un kungi, ir tas, ka laiks ir gandrīz galā. Un pēdējais, ko es gribētu darīt, ir dot jums kādu puķainu un glumu vēsti, lai jūs visi labi justos savos grēkos. Mums jāsaprot, ka mēs neesam sagatavoti tam, kas drīz nāks pār šo pasauli un kas vairumam šīs pasaules iedzīvotāju būs pilnīgs pārsteigums.

Dieva žēlastībā mums jāgūst piedzīvojumi ar Jēzu - tik reāli, kas turpināsies ne tikai šinī nedēļas nogalē, bet visas mūsu atlikušā mūža dienas.

Paskatīsimies, ko Bībele saka Lūkas 4. nodaļā. Ja jūs atrodat Lūkas 4. nodaļu, tad dariet man to zināmu, sakot- āmen. Lūkas 4. nodaļā ir iespaidīgie Jēzus vārdi, kad Viņš nāca baznīcā, un tas sākās 4. nodaļas 16. pantā. Ievērojiet, ko Bībele saka, lasīsim kopā Lūkas 4: 16. Bībele saka: **Tā Viņš nonāca Nācāretē, kur Viņš bija uzaudzis, un pēc Sava ieraduma Viņš sabata dienā iegāja sinagogā. Viņš piecēlās, lai lasītu. Viņam pasniedza pravieša Jesajas grāmatu. Grāmatu atverot, Viņam gadījās tā vieta, kur bija rakstīts: Un tagad lasīsim kopā šo 18. pantu: "Tā Kunga Gars ir uz Manis, jo Viņš Mani svaidījis sludināt prieka**

vēsti nabagiem, pasludināt atsvabināšanu cietumniekiem un akliem gaismu, satriektos palaist vaļā un pasludināt mūsu Kunga žēlastības gadu." Paturiet prātā, ka tā, par ko mēs lasījām, bija ikdiena. Jūs jau zināt, kā tas ir, ja jūs ejat uz draudzi, vai jūs vienmēr dzirdat Rakstu lasījumu? Un to Jēzus darīja. Tas bija pilnīgi dabīgi un normāli, ka cilvēki nāk uz sinagogu, ņem kādu no praviešu rakstu ruļļiem un no tiem lasa. Un tas nav nekas īpašs.

Un tā, kad Jēzus nāk uz sinagogu, Viņš dara tieši to, ko citi – sāk lasīt. Bet ievērojiet, ko 20. pants saka, kaut kas sevišķs bija tajā veidā, kā Kristus lasīja, kaut kas bija atšķirīgs. Re, ko saka 20. pants. Tajā teikts: **Un, grāmatu aizvēris, Viņš to atdeva sulainim un apsēdās.** Un tagad lasiet visi ar mani šo teikumu. **Un visi, kas bija sinagogā, vērsa savus skatus uz Viņu.**

Te ir Jēzus, kas nāk draudzes priekšā. Viņš atver Jesajas grāmatu, un sāk lasīt - **Tā Kunga Gars ir uz Manis**,... utt., un, kad cilvēki uz Viņu skatās un klausās, tad kaut kas notiek viņu prātos, kas saka: „Zini ko, Viņš to nelasa kā tāds, kam vienkārši ir pienākums to lasīt.” Izskatās, ka tad, kad Kristus lasīja šos vārdus, Viņš ticēja tam, ko Viņš lasīja. Un ne tikai tas. Ievērojiet, kas teikt 21. pantā, jo tas ir Kristus kalpošanas spēka noslēpums. Redziet, ko Bībele saka 21. pantā, lasiet to kopā ar mani. Ir teikts: **Un Viņš iesāka uz tiem runāt: "Šodien šis jūsu ausīm dzirdētais raksts ir piepildīts."** Jēzus zināja, kur ir Viņa vieta pravietojumos! Kad Jēzus dzīvoja uz zemes, brāļi un māsas, Viņš nestaigāja apkārt pa tukšo, izliekoties, ka ir tāds pats kā daudzi citi uz pasaules. Jēzus zināja, ka Viņa dzīvei bija jēga. Viņš saprata Savas kalpošanas nozīmi, Viņš saprata Savu aicinājumu un Viņš vienmēr zināja, kur Viņš atrodas pravietojumos. Un tāpēc, kad Viņš lasīja: **Tā Kunga Gars ir uz Manis ...** tas nozīmēja: To, ko Es jums lasu, Es izdzīvoju šinī brīdī jūsu acu priekšā.” Tas pats Dieva Gars, kas runāja caur Jesaju, ir arī tajā Personā, kas darīs šos lielos darbus, un Viņš saka: „Es esmu tā Persona.”

Viņš saprata, kur Viņš atrodas pravietojumos. Iemesls, kāpēc daudzi no mums ir tik vāji savā ceļā ar Dievu, ir tāds, ka mums nav ne jausmas, kur mēs atrodamies pravietojumos. Daudziem šodien nav ne jausmas, kāda ir viņa loma un kāpēc viņš eksistē, kamēr atrodas šeit uz zemes. Vai jūs domājat, ka Dievs jūs katru dienu modina tikai tāpēc, lai jūs tā vienkārši elpotu? Ja Dievs jūs ir pamodinājis, tad Viņam ir kāds īpašs Dievišķs nodoms un mērķis jūsu dzīvē, un Viņš gaida, kad jūs saskatīsiet to, lai varētu piepildīt jūsu aicinājumu. Tas ir tas iemesls, kāpēc tu vēl esi dzīvs! Tas ir tas iemesls, kāpēc citi cilvēki dažkārt diemžēl nepamostas, bet tu pamosties. Dievs grib, lai tu saproti, ka tavai dzīvei ir milzīga nozīme un varens aicinājums, un Dieva žēlastībā tas šodien jums ir jāsaprot.

Ir pārāk daudz cilvēku, kas sevi sauc par Septītās dienas adventistiem, bet viņi nezina, ko nozīmē būt SDA. Un Dieva žēlastībā jums tas šodien ir jāsaprot. Redziet, kad Bībele stāsta mums par Dieva draudzes vēsturi gala laikā, daudzi meklē Atklāsmes grāmatas 12. nodaļu, bet vai jūs zināt, ka Dieva draudzes vēsture gala laikā ir aprakstīta ne tikai Atklāsmes 12, bet ir atrodama Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā?

Un Atklāsmes 10 jūs atradīsiet aprakstītu to lielo darbu, ko Dievs ielika Savu ļaužu prātos un sirdīs attiecībā uz Dieva gala laika draudzi un gala laika vēsti, un es gribu, lai jūs to ieraudzītu.

Atšķirsim Atklāsmes 10. Es gribu, lai jūs redzat, ko Atklāsmes grāmatas 10. nodaļa saka. Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā, kā Dievs to ir atklājis. Mēs nevaram šobrīd izlasīt pantu pa pantam, bet es gribu, lai

jūs to iekļautu savā studiju plānā. Jums būtu jāizstudē Atklāsmes grāmatas 10. nodaļa un būtu tas jādara detaļu pēc detaļas un pantu pēc panta.

Ir tāda brīnišķīga grāmata „Evaņģelizācija” (Evangelism), ko sarakstījusi Elena Vaita, šī grāmata faktiski apraksta dažādus evaņģelizācijas darba veidus. Un tur 363. lpp. ir runāts par to, ka Dieva ļaudis sanāk vietā, kur tik daudz sprediķo. Kādā vieta? Tur, kur sprediķo. Vietā, kur tik daudz sprediķo, un tur ir pateikts, ka, Dieva ļaudīm sanākot kopā, jāstudē teksts pēc teksta, lai zinātu, kam tie tic.

Dievs grib mūs vadīt tā, lai mēs vairs nebūtu vienaldzīgi kristieši - cilvēki, kas iet uz draudzi, māj ar galvu un piekrīt tādām lietām, par ko nekā nesajēdz. Dievs saka - Es gribu jūs vadīt tā, lai jūs būtu gudri un saprastu, kam jūs ticat. Un vienīgais veids, kā to panākt, ir nevis sēdēt un klausīties 40-50minūtes, ko sludinātājs jums stāsta un tajā laikā izlasa 1 vai 2 Bībeles pantus. Bet mums būtu jāstudē pantu pa pantam, lai zinātu, kam mēs ticam. Un viens no mājasdarbiem, ko es jums uzdošu, ir iedrošinājums studēt Atklāsmes 10. nodaļu pantu pa pantam, vārdu par vārdam. Tā burtiski izved cauri vēsturei no pašiem sākumiem līdz adventes kustības dzimšanai.

Kad šī kustība sāka veidoties, tad bija vareni vēstneši - cilvēki, kas studēja Dāniela grāmatu. Un tā šī grāmata, kas bija uz laiku aizslēgta, tika atklāta šiem cilvēkiem. Pēc 1798. gada pēkšņi Dāniēla grāmata tika atvērta un cilvēkiem par to bija vienreizēja interese.

Vai zināt, kas ir interesanti? Es labi atceros, ka es par to mācījos skolā. Es mācījos valsts skolā, un man nepatika vēsture. Es šīs stundas nevarēju ciest, bet es atceros, ka stundās mēs mācījāmies par kaut ko, kas tika saukts par Lielo vilšanos. Un, kad es studēju par Lielo vilšanos, kas notika 1844. gadā Millera sekotāju vidū, toreiz es to nesapratu, bet tagad es sapratu, ka es studēju to, ko Bībele māca, pašam to neapzinoties.

Un tā, kad viņi studēja Dāniēla grāmatu, viņi saprata, ka tur ir aprakstīts laiks, kad, pēc viņu domām, jānāk Jēzum. Un viņi sāka šo vēsti izplatīt, un tā kā ugunsgrēks izplatījās pa visu pasauli. Viņi patiešām aizsniedza daudzus cilvēkus visā pasaulē ar šo vēsti, ka Jēzum teju, teju jānāk. Viņi apgalvoja, ka Viņš atnāks 1844. gadā. Viņi to pamatoja ar pravietojumu, kas atrodams Daniela 8. nodaļā un 14. pantā, kur ir teikts, **ka līdz divi tūkstoši trīs simti vakariem un rītiem, tad svētnīca tiks atkal atzīta par taisnu.** Viņi domāja, ka svētnīca simbolizē zemi. Viņi teica, ka svētnīcas šķīstīšana ir saistīta ar tiesu saskaņā ar 3. Mozus 16. un 23. nodaļu. Un tad viņi secināja, ka Dievs tiesās šo zemi 1844. gadā. Un tā rezultātā viņi sāka visur izplatīt ziņu, ka Jēzus nāks. Jēzus nāks! Sagatavojiet savas sirdis, Jēzus nāks!

Un, kad viņi to sludināja, daudzi viņiem ticēja. To jūs varat izlasīt vēstures grāmatās, jūs to varat izlasīt arī Vikipēdijā vai kur citur.

Tad cilvēki nāca kopā, ticēja visam tam, un pienāca 1844. gads. Kā jūs domājat, kas notika? Jēzus neatnāca. Un tādēļ, ka Kristus neatnāca, bija piedzīvojums, kas aprakstīts Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā. Es vēlos, lai jūs ievērojat, ko Bībele saka Atklāsmes 10. Ja uzšķirāt, tad sakiet Āmen.

Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā ir teikts, un es gribu, lai jūs ievērojat, ko Bībele saka, un mēs lasīsim no 8. panta. Atklāsmes 10: 8 teikts: **Un balss, ko es dzirdēju no debesīm, runāja atkal uz mani, sacīdama: "Ej,**

ņem atvērto grāmatu, kura ir rokā eņģelim, kas stāv uz jūras un zemes." Un es gāju pie eņģeļa un prasīju viņam, lai tas man dod šo mazo grāmatu. Runājot par mazo grāmatu, ir runa par Dāniēla grāmatu. Un lūkojiet, kas tālāk teikts: **Viņš man teica: "Ņem un apēd to, un tā būs rūgta tavās iekšās, bet salda kā medus tavā mutē." Un es paņēmu grāmatiņu no eņģeļa rokas un apēdu to, un tā bija manā mutē salda kā medus.** Sākumā, kad viņi pētīja Dāniēla grāmatu un redzēja un ticēja, ka viņu dārgais Pestītājs, ko viņi teicās un demonstrēja mīlam, nāks, kungi un dāmas, tā bija saldākā lieta uz pasaules.

Vai varat iedomāties, ka jums zināms datums, kurā Jēzus, ko jūs cienāt un mīlat un kam esat atdevuši savu dzīvi, atnāks un ņems jūs mājās Sev līdzi? Vai tā nebūtu ļoti salda ziņa? Un tā bija - ziņa bija salda viņu mutēs, bet, kad Jēzus neatnāca 1844. gadā, bet viņi gaidīja... un gaidīja..., un gaidīja..., un gaidīja, un tomēr Kristus neparādījās. Kungi un dāmas, es garantēju, ka tas bija salds viņu mutēs, bet rūgts viņu vēderā. Un pēc šī notikuma Dievs teica ko svarīgu, un ar to jau pie apvēršņa parādās SDA.

Redziet, kas teikts Atklāsmes grāmatas 10. nodaļas 10. pantā: **Un es paņēmu grāmatiņu no eņģeļa rokas un apēdu to, un tā bija manā mutē salda kā medus; bet, kad to biju apēdis, tā manās iekšās bija rūgta.** Un 11. pants ir atslēga, jo tajā teikts: **Un uz mani saka: "Tev būs atkal... ko darīt? Tev būs atkal pravietot par tautām un ciltīm, par valodām un daudziem ķēniņiem."** To pašu vēsti - vēsti par tiesu, to pašu vēsti par Bābeli un saucienu, kas liek cilvēkiem Bābeli atstāt, viņi teica, ka Bībele liek tiem atkal pravietot.

Atklāsmes grāmatas 10.nodaļā ir redzama kustība, kas parādīsies uz skatuves pēc šīs Lielās vilšanās un **kam atkal būs pravietot** un dot pareizu izpratni par ko ļoti īpašu Bībelē, kas atrodams Atklāsmes 14.

Atveriet Atklāsmes grāmatas 14. nodaļu. Atklāsmes grāmatas 14. mēs atrodam gala laika evaņģēlija vēsti. Vai atceraties, ko Jēzus teica Mateja 24: 14? Viņš teica: **Un šis Valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad... kas notiks? nāks gals.** Pareizi? Viss, kas mums jādara, ir jāmeklē Bībelē vieta, kur evaņģēlijs tiek sludināts un pēc tam, kad tas ir pasludināts, nāks gals. Un tas ir atrodams Atklāsmes 14. Atklāsmes 14. nodaļā ievērojiet, kas ir teikts 6. pantā. Atklāsmes 14: 6 ir teikts: **Un es redzēju citu eņģeli laižamies debesu vidū; tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām;** saistībā ar Atklāsmes 10:11 mēs redzam, ka viņiem **atkal būs pravietot... visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām.** Un te Atklāsmes 14. nodaļa papildina, ka ir mūžīgais evaņģēlijs un tur ir vēstnesis, kas iziet pasaulē paziņojot katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai kaut ko, kas ir nosaukts par mūžīgo Evaņģēliju.

Un tagad raugiet no 7. panta līdz pat 12. pantam un uzziniet, ko ietver šis mūžīgais evaņģēlijs. Un cik tur ir eņģeļu vēstis? Trīs eņģeļu vēstis.

Pirmā eņģeļa vēsts ir brīdinājums par tiesu. Tas ir brīdinājums cilvēkiem, ka tiesa ir ne tas, kas kaut kad nāks, bet tiesa jau ir... kur? Ir atnākusi. Tiesa jau ir sākusies. Sapratne par Atklāsmes grāmatas 22. nodaļu mums paskaidro, kādēļ Jēzus nāk - vai sodīt vai tiesāt? Nē. Bībele saka, ka Viņš nāk, lai dotu ko? Atalgojumu. Tādēļ tiesai ir jābūt pirms atalgojuma. Dārgie brāļi un māsas, mums jāsaprot, ka mēs pašreiz dzīvojam tiesas laikā. Šobrīd Dievs skatās uz tavu dzīvi un Viņš skatās un manu dzīvi. Viņš neskatās uz to, ko mēs darām cits citam redzot. Jo jūs jau zināt, ka mēs visi mākam uzvesties šādā sabiedrībā, kad sanākam kopā šādās sanāksmēs. Visi saka „jauku sabatu” un „slava Dievam”, bet, brāļi un māsas, kas

mums patīk, kad saule ir norietējusi un Sabats ir pagājis? Kas mums patīk, kad ejam ikdienas solī, kas mums patīk, kad neesam baznīcā? Vai tad mums ir tāds pats raksturs?

Dievs saka, ka mums ir jāsaprot, ka mēs dzīvojam tiesas laikā. Mēs dzīvojam laikā, kad Dievs pārmeklē katra dzīvi un grib redzēt, vai tu atstaro Viņa attēlu. Es gribu to pateikt, lai jums ir pilnīgi saprotami, ka ir tikai viena lieta, pēc kā Jēzus nāk. Viņš nāk, lai paņemtu grupu ar spoguļiem. Jēzus atgriežas pēc cilvēku grupas, kuros Viņš var redzēt Savu attēlu.

Jēzus atgriežas pēc spoguļiem, un Viņš grib pārliecināties, vai Viņš var Sevi redzēt tevī, vai arī Viņš redz tur citas personas attēlu.

Un tā vēsts par tiesu turpinās, un tad nāk otrā eņģeļa vēsts: **Kritusi, kritusi lielā Bābele** un viņiem **atkal būs pravietot**

Un tad ir trešā eņģeļa vēsts, kas brīdina par zvēru un viņa tēlu. Es gribu, lai jūs saprotat - Dievs teica, ka mums **būs atkal pravietot**. Dievs saka, ka mums jāsaprot, ka tagad mēs dzīvojam tiesas laikā. Un šis nav laiks spēlīšu spēlēšanai vai lai mēs kavētos ar pašreizējiem piedzīvojumiem ar Jēzu. Un tādēļ es gribu, lai jūs saprotat - kamēr Dieva ļaudis, kā arī Dieva vēstneši pasaulei liek saprast, ka mēs dzīvojam tiesas laikā, mums ir savas sirdis jāskatās ar Dievu. Dāmas un kungi, vai jūs gribat dzirdēt skumju komentāru, ko Jēzus pravietiskais vēstnesis saka? Atšķirsim Atklāsmes grāmatas 3. nodaļu. Atklāsmes 3 mēs atrodam, kā Dievs saka Saviem ļaudīm, ka viņi dzīvo tiesas laikā un ka Dievam ir sevišķa vēsts tiem pašiem cilvēkiem, kam tika teikts, lai ziņo pasaulei, ka mēs dzīvojam tiesas laikā. Dievs faktiski saka – man ir kaut kas sevišķi svarīgs tiem pašiem maniem cilvēkiem, kas ir arī tiesas laika cilvēki. Tas ir atrodams Atklāsmes grāmatas 3. nodaļā. Un, kad esat atšķīruši, dariet man to zināmu, sakot Āmen.

Atklāsmes grāmatas 3. nodaļā ievērojiet, ko Bībele saka 14. pantā. Atklāsmes 3:14 saka, jo, dāmas un kungi, tas izteiciens, ko mēs tagad lasām, neattiecas uz personu, kas mums ir pa labi vai pa kreisi, bet tas attiecas uz mums. Tas ir paziņojums, ko mums jāgrib pieņemt. Tad mēs piedzīvosim dziedināšanu, ko tikai Jēzus var dot.

Bībele saka Atklāsmes grāmatas 3. nodaļas 14. pantā: **Un Laodiķejas draudzes eņģelim raksti:** citiem vārdiem sakot, bija vieta, ko sauca par Laodiķeju, un te ir teikts, ka Laodiķejas draudzei. Laodiķeja nozīmē tiesātie cilvēki. Atcerieties, mēs esam cilvēki, kas sniedz vēsti par ko?... Par tiesu. Un tagad Dievs saka, ka Man ir vēsts Manis tiesātiem cilvēkiem. 14. pantā Dievs saka: **Un Laodiķejas draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas, kas ir Āmen, uzticīgais un patiesīgais liecinieks, Dieva radības sākums. Es zinu tavus darbus,** brāļi un māsas, mums tas ir pilnīgi jāsaprot. Lai arī mēs šinī pasaulē varam izdarīt diezgan daudz un pat apmūļot cilvēkus, mēs šinī pasaulē varam izdarīt diezgan daudz, lai viss izskatītos patīkami un jauki, bet Dievs saka **Es zinu tavus darbus**. Dievs to pasaka pilnīgi skaidri, neraugoties uz to, kādu imidžu mēs mēģinām pieņemt, neskatoties uz masku un fasādi, ar kādu mēs mēģinām izlikties citu priekšā, Dievs saka, **Es zinu tavus darbus**. Dievs saka – Es zinu, kas notiek tavā sirdī.

Atceries 1.Samuēla 16:7, kur Dievs teic, ka Viņš neuzlūko cilvēka ārieni. Ir teikts – Dievs uzlūko sirdi. Un tāpēc mums ir jāsaprot, ka mēs neesam acināti būt par aktieru grupu. Vai jūs zināt, ka Jēzus sacīja – Vai

jums farizeji – liekuļi. Atcerieties, ka Jēzus to teica. To viņš teica daudzas reizes, vai ne? Mateja 23. nodaļā - Vai jums farizeji – liekuļi.

Vai jūs zināt, ko liekulis nozīmē? Faktiskā vārda liekulis nozīme ir – aktieris. Un Dievs saka, Es negribu, ka mani ļaudis ir aktieru grupa. Es negribu, ka mani ļaudis kaut ko dara tikai ārēji, kas īstenībā nenāk no sirds.

Šodien mums ir cilvēki, kas var sarīkot pat dievkalpojumu, bet nepareizu iemeslu vadīti. Ir cilvēki, kas gatavi studēt Bībeli, bet vienīgais iemesls, kāpēc viņi to dara, ir kļūt pamanāmiem un iegūt atzinību. Ir daži sludinātāji, kas ir gatavi sludināt Jēzus Kristus Evaņģēliju, rīkot telts sanāksmes un darīt visas šīs jaukās lietas tikai tāpēc, lai nokristītu zināmu skaitu cilvēku, par ko noziņot Savienībai, lai tikai varētu tikt atzīti par nākamo lielo evaņģelistu. Tie ir cilvēki, kas ir gatavi izdarīt lielisku darbu, bet kas to dara nepareizu iemeslu vadīti. Bet Dievs saka - **Es zinu tavus darbus.**

Dievs saka - nav pietiekami darīt labus darbus ārēji. Dievs saka - tev ir jāiemācās, ko nozīmē būt labam no iekšpuses, jo Dievs ir labs, un Dievam ir jābūt tam iemeslam cilvēkā, kādēļ cilvēks darīs labus darbus uz āru.

Dievs sāk arī Laodiķeju un saka - klausies. Viņš saka – **Es zinu tavus darbus.** Un viņš saka... atgriezīsimies pie Atklāsmes grāmatas 3. nodaļas. 15.pantā ir teikts: **Es zinu tavus darbus, ka tu neesi ne auksts, ne karsts. Kaut jel tu būtu auksts vai karsts. Tā kā tu esi remdens, ne auksts, ne karsts, Es tevi izspļaušu no Savas mutes.**

Jājautā, kas noveda Laodiķiešus šādā stāvoklī? Kas noveda viņus līdz tam, ka viņi nebija ne karsti, ne auksti un kļuva remdeni. Vai jūs zināt, ka, ja mēs dzeram remdenu ūdeni, tas izraisa vemšanu, pareizi? Un tā šiem cilvēkiem ir remdeni piedzīvojumi, bet izskatās, ka viss, ko viņi vēlas, ir izraisīt Dievā vemšanu.

Kas pēkšņi viņus noveda pie šādas situācijas? Jo nekāds nolādējums pār viņiem vēl nav nācis. Kāpēc viņi tādi kļuvuši? Atbilde ir tepat nākamajā pantā. Ievērojiet, kas te teikts: **Tu saki:** citiem vārdiem, Dievs saka – Es neesmu ar jums vienisprātis. Dievs saka - Es to neteicu, bet jūs to teicāt. Viņš saka – tāpēc, ka tu saki **es esmu bagāts, un man ir pārpilnība, un man nevajag nenieka**, tā ir viena no Laodiķejas problēmām. Tā ir viena no briesmīgākajām slimībām. Mēs varam tikt biedēti ar vēzi, AIDs, bet, dāmas un kungi, Laodiķeja ir daudz briesmīgāka slimība. Laodiķeja ir tāda slimība, kas samaitā sirdi un prātu un iespiežas ķermenī, viņa pārņem to visu un dažkārt persona nemaz nenojauš savu stāvokli.

Ir teikts - tu saki: es esmu bagāts, tu saki, ka tev ir pārpilnība. Tu saki, ka tev nevajag nenieka, tas ir tā, kā daudzi cilvēki šodien dzīvo pasaulē. Viņi pieceļas un pat nelūdz rīta lūgšanu. Un viņi izturas tā, it kā viņi paši savā spēkā dabīgi pamostos no rīta un darītu to, ko viņi dara. Tie ir cilvēki, kas brauc savās mašīnās, pērk sev pārtiku, pelna naudu un dara dažādas lietas dzīvē, bet viņi pat ne mirkli neapstājas un nepasaka: „Paldies, Jēzu!”

Kāpēc? Tāpēc, ka viņi uzskata - es esmu bagāts. Man ir visa kā diezgan, un man nekā vairāk nevajag. Man nav nepieciešams Dievs. Tā lielākā daļa cilvēku šinī pasaulē dzīvo. Un, taisnību sakot, pat draudzē.

Dievs ir kļuvis par kādu formālu dievkalpojuma elementu, ko mēs dažkārt atzīstam savos rituālos vai nu vienreiz nedēļā vai kā citādāk. Dāmas un kungi, ja visa reliģiskā dzīve mums ir tikai reizi nedēļā, tad mēs esam vāji kristieši.

Dievs vēlas, lai mēs saprastu, ka tu nevari būt savienībā ar Mani vienreiz nedēļā un tad censties dzīvot 6 dienas bez Manis. Brāļi un māsas, mums jānācās, ko nozīmē staigāt ar Jēzu tā, kā Ēnohs staigāja tajā laikā. Un es varu jums apgalvot, ka Ēnohs nepavadīja tikai 1 dienu nedēļā ar Kristu. Ēnohs pavadīja ar Kristu katru brīdi visu cauru dienu un katru dienu.

Tā tas ir, ka šodien ir cilvēki, kas domā, ka ir bagāti, viņi domā, ka viņiem visa kā ir papildam, viņi domā - man nekas vairāk nav vajadzīgs. Bet Dievs saka - to tu saki, tagad palūkosim, ko Dievs saka, un pabeigsim tekstu. Šeit ir teikts:

Tu saki: **es esmu bagāts, un man ir pārpilnība, un man nevajag neieka, bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs, nožēlojams, nabags, akls un...** Un kas ir tas pēdējais vārds?... **kails.**

Jo ātrāk tu to pieņemi,... jo ātrāk tava sirds var tikt dziedināta.

Mums, brāļi un māsas, ir jāatzīst, ka mēs esam nelaimīgi, ka mēs esam nožēlojami, ka mēs esam nabagi, akli un kaili. Un nav svarīgi, ar cik nullēm rakstāms cipars tavā bankas kontā. Neskatoties uz to, cik sekmīga ir tava uzņēmējdarbība, neskatoties uz to, cik es vai jūs domājam, ka esam vareni, mums ir jāatzīst – es esmu nelaimīgs, es esmu nožēlojams, es esmu nabags, akls un kails. Man ir vajadzīgs Jēzus! Ja mēs to neatzīstam, mēs nekad netiksime dziedināti.

Tā saka Pats Dievs, un tā ir patiesība.

Un redziet, pēc tam, kad Dievs pasaka šo patiesību, Viņš mūs vada tālāk un augstāk. Viņš saka: **Es tev došu padomu: pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts, un baltas drēbes, lai tu apsegtos un tava kailuma kauns neatklātos, un acu zāles tavas acis svaidīt, lai tu kļūtu redzīgs.** Dievs saka: Lai gan tu esi slim, lai gan tu esi šinī šausmīgajā stāvoklī, Dievs saka, Es tevi varu atkal atjaunot, Es varu tevi dabūt ārā no šīs situācijas, Man ir zāles.

Bet problēma ir tā, ka daudziem šodien nav šo zāļu. Ir daudzi, kas šodien labāk izvēlas paļauties uz paša gudrību, nevis nodot sevi brīnišķīgajās Jēzus rokās. Un, brāļi un māsas, tā rezultātā draudze nonāca tādā stāvoklī, ka Pāvils par to sacīja, un es vēlos jums to parādīt. 2.Timoteja 3. nodaļā. Pāvils 2.Timoteja 3. nodaļā būtībā izsaka komentāru, kas attiecas uz Dieva draudzi, Dieva ļaudīm pēdējā laikā. 2.Timoteja 3. nodaļā es gribu, lai jūs ievērojat, ko Bībele saka. Kad atšķirāt, dariet man to zināmu, sakot Āmen.

Redziet, kas rakstīts 2.Timoteja 3. Daudzreiz, kad lasām šo citātu, šķiet, ka tas attiecas uz pasauli, bet es gribu jums parādīt, ka tas neattiecas uz pasauli, bet gan uz reliģioziem cilvēkiem. Redziet, ko Bībele saka 2.Timoteja 3. 2.Timoteja 3, redziet, ko Bībele saka, mēs sāksim ar 1. pantu: **Bet zini to, ka pēdējās dienās kādi laiki nāks? iestāsies grūti laiki.** Interesanti, kas gan šos laikus padara tik briesmīgus un grūtus? Redziet, kas teikts 2. pantā, **jo cilvēki būs kādi? patmīļīgi, mantas kārīgi, lielīgi, augstprātīgi, zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepateicīgi, neganti, cietsirdīgi, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi,**

nesavaldāmi, labā nīdēji, nodevēji, pārsteidzīgi, uzpūtīgi, mīlēdami vairāk baudas nekā Dievu, brāļi un māsas, vai jūs pamanījat, kas teikts pēdējā pantā?

...mīlēdami vairāk baudas nekā Dievu. Vai tas izklausās pēc mūsdienu paaudzes? Vai jūs zināt, ka mēs varam rīkot sanāksmi un aicināt uz atmodu un reformāciju, lai nāktu tuvāk Jēzum un sagatavotos Kunga atnākšanai, un mums varbūt atnāks saujiņa ļaužu. Bet, ja mēs teiktu - sanāksim kopā un uztaisīsim pikniku, un mums būs volejbols, basketbols, peldēšana un citas lietas, tad mums būtu problēmas, kā visus cilvēkus uzņemt. Cilvēki šodien mīl izklaides pat vairāk nekā viņi mīl Jēzu Kristu. Un tik daudzi cilvēki šodien tā arī dara.

Redziet, kad mēs parasti šo tekstu lasām, mēs sakām: jā tā ir, tā ir tanī pasaulē, jā, pasaule noteikti ir tāda. Mēs to pamanām, bet redziet, ko saka nākamais pants. Tas mums parāda, ka tā nav pasaule, nē. Jo ievērojiet, ko saka nākamais pants. 5. pantā ir teikts...**izrādīdami** ko? **...ārēju...** ko? **svētbijību...** Kungi un dāmas, kad jūs braucat pa ielām, vai jūs redzat reklāmas, kurās redzami kailu cilvēku attēli? Jā, protams. Ja mēs ejam pa ielu, vai dzirdam cilvēkus lādējamies, lamājamies un lietojam rupjus vārdus? Noteikti.

Dāmas un kungi, pasaule nekaunas mums parādīt, ka viņa ir pasaulīga. Tie to parāda skaidri, tie to attēlo reklāmās, tie attēlo to grāmatās, tie parāda to kinoteātros, tie parāda to uz mašīnām un visur kur citur. Tie padara to pilnīgi skaidri redzamu, tādēļ pasaulei nav ārējas svētbijības. Bet vai zināt, kur var atrast ārēju svētbijību? Draudzē....jūs varat atrast ārēju svētbijību draudzē!

Un Pāvils to saprata. Tādēļ viņš redzēja, ...redziet, dāmas un kungi, runāsim atklāti. Tā vēl būtu maza bēda, ja pasaulīgums būtu tikai pasaulē, jo pasaule vienmēr ir bijusi pasaulīga. Bet pavisam cita lieta ir, un tie patiešām ir **grūti laiki**, kad vieta, par ko Dievs teica, ka tai jābūt bākai, lai tās gaisma spīdētu pasaulē, ka tā vieta – draudze - kļūst par lielas tumsas vietu. Un tā ir šodien, ka draudzē ir daudz cilvēku, kas mīl izklaides un baudas vairāk nekā Dievu, viņi ir mantkārīgi, lielīgi, nepateicīgi un nesvēti. Cilvēki, kas mīl baudas vairāk nekā Dievu, ir draudzē. Un tāpēc patiešām ir **grūti laiki**.

Un iedomājieties, ka šādā laikā pašreiz notiek tiesa un mans vai tavs vārds var tikt jebkurā laikā izskatīts Debesu grāmatās. Bet mums, neskatoties uz to, ir tik stipri nervi, ka vēl spēlējam spēlītes ar Jēzu. Brāļi un māsas, tas vienkārši ir nāvējoši.

Mums ir jāatrod iespēja izklūt no šī Laodiķejas stāvokļa un staigāt ar Jēzu, kā agrākos laikos Ēnohs staigāja.

Es gribu, lai jūs pārdomājat šo. „Liecības draudzei” 1. sējumā 406. lpp. ir teikts: **Nekāda stiprāka sevis apmānīšana kas? Nekāda stiprāka sevis apmānīšana nevar pievilt cilvēku prātu vairāk kā doma, ka viņi rīkojas pareizi un ka Dievs pieņem viņu darbus, kad patiesībā tie pret Viņu grēko.** Vai jūs dzirdējāt?

Es izlasīšu vēlreiz. **Nekāda stiprāka sevis apmānīšana.. Nekāda stiprāka sevis apmānīšana nevar pievilt cilvēku prātu vairāk kā doma, ka viņi rīkojas pareizi un ka Dievs pieņem viņu darbus, kad patiesībā tie pret Viņu grēko.** Tālāk teikts. **Viņi kļūdaini pieņem dievbijības formu par tās garu un spēku. Viņi domā, ka ir bagāti un ka viņiem nekā nevajag, bet viņi ir nabagi, nožēlojami, akli un kaili, un viņiem ir vajadzīgs viss.** Un tālāk teikts.

„Liecības draudzei” 1. sējumā 466. lpp. ir teikts: **Visur redzot vienaldzību...** ko? .. ko nozīmē būt vienaldzīgam? Tas nozīmē, ka jums ir vienalga. Tas nozīmē, ka jūs vairs nepamanāt, ka kaut kas nav kārtībā, bet jūs pat nepamanāt, un jums vienalga. Tad, kad cilvēks sāk rīkoties nepareizi, sāpinot vīru vai sievu, sāpinot māti un tēvu, sāk sāpināt brāli vai māsu, kad viņi sāk sāpināt viens otru vai pat sevi, bet jo sevišķi tie sāpina Dievu. Kad cilvēki nonāk tādā stāvoklī, kad viņi apzināti rīkojas nepareizi, tad paturiet prātā, ka Jēkaba 4:17 teikts: **Tad nu kas zina labu darīt un to nedara, tam tas ir... kas?... par grēku.** Parasti mēs uz grēku skatāmies no tā viedokļa, cik daudz ciešanu tas mums rada, bet mēs aizmirstam, kā grēks liek ciest Dievam.

Bībelē Ebrejiem 6:6 ir sacīts, ka katru reizi, kad mēs grēkojam, mēs piesitam Kristu par jaunu krustā.

Šodien ir cilvēki, kas grēko, un tanī pat laikā viņiem ir vienalga. Brāļi un māšas, ja tāda ir mūsu domāšana, mums ir jākrīt uz ceļiem un jāsauc uz Dievu vairāk kā jebkad agrāk: „Kungs, atmodini manu dvēseli, jo vienaldzība ir skaidrs rādītājs, ka esmu ceļā uz elli!” Ne jau tāpēc, ka Dievs tā gribētu, bet, ja cilvēks izdara grēku un nonāk stāvoklī, kad viņam vienaldzīgs gan rezultātu, gan sekas, kad viņš kādu sāpinājis, tad tas ir ļoti bīstams stāvoklis.

Un ir teikts: **Visur redzot vienaldzību, jutos satraukta kā par sludinātājiem, tā arī par Jaudīm.** Pamanījāt, ka nav runa tikai par draudzes locekļiem? Par ko vēl? Arī par sludinātājiem. Šis nav tas gadījums, kad kāds vīrs stāv priekšā un saka - es te lielais un jūs tur niecīgie. Nē, sludinātājiem un draudzes locekļiem draud vienādas briesmas - iekrist vienaldzībā.

Un redziet, kas teikts tālāk: **Likās, ka tagadējās patiesības lietu skārusi paralīze. Dieva darbs šķīta apstājies. Sludinātāji un Jaudis nav sagatavoti laikam, kurā viņi dzīvo, un gandrīz visi, kas apliecina ticību tagadējai patiesībai, nav mācījušies izprast šim laikam vajadzīgo sagatavošanās darbu.**

Redziet, iemesls, kāpēc es runāju ar tādu neatlaidību, ir tāds, ka esmu dzimis un uzaudzis Kvīnsā Ņujorkā, esmu piedzimis un uzaudzis ģimenē, kurā mēs neko nezinājām par Jēzu. Piedzimis un uzaudzis, brāļi un māšas, vidē, kur lodes džinkstēja gar ausīm pastāvīgi. Piedzimis un uzaudzis situācijā, kas noveda *hip hop* industrijā, un tik daudzas reizes es skatījos nāvei acīs, ka tikai Dieva žēlastība mani ir no tās izglābusi.

Pēdējā lieta, ko es darītu tagad, kad Kristus mani ir izvilcis no šīs tumsības Savā brīnišķīgajā gaismā, būtu spēlīšu spēlēšana ar jums. Un nedomājiet, ka es jums stāstīšu puķainus stāstiņus un pasaciņas, kas liks jums justies labi. Brāļi un māšas, es to vienkārši nevaru atļauties darīt! Mums ir jābūt reālistiem. Mums ir jābūt godīgiem pret sevi. Mums ir godīgi jāapzinās mūsu stāvoklis.

Mums ir teikts, ka gandrīz visi mēs neesam gatavi tam, kam ir jānāk. Mēs tam neesam gatavi! Un, kas notiek ar cilvēku, kas nav gatavs, kad iestājas krīze? Krīze viņu iznīcina! Vai jūs domājat, ka to Jēzus vēlas dot jums?

Jēzus saka: Tiešām, Es saku, pirms tas notiek, lai tad, kad tas notiks, jūs varētu ticēt. Tādēļ Kristus saka: Es gribu, lai jūs sevi pārbaudāt līdz matu galiņiem. Kristus saka: Es gribu, lai jūs saskatāt savu patieso stāvokli, lai jūs, to redzot, nožēlotu un teiktu: „Kungs, te es esmu, tāds ir mans patiesais stāvoklis - palīdz man!”

Tādā stāvoklī mums visiem ir jābūt. Tagad es gribu, lai jūs paklausītos šī citāta noslēgumu. Ir teikts: **“Sludinātāji un ļaudis nav sagatavoti laikam, kurā viņi dzīvo, un gandrīz visi, kas apliecina ticību tagadējai patiesībai, nav mācījušies izprast šim laikam vajadzīgo sagatavošanās darbu. Tagadējā stāvoklī – viņus pārvalda pasaulīga godkāre, viņi nav svētījušies Dievam, bet nodevušies savam es – viņi ir pilnīgi nederīgi vēlā lietūs saņemšanai un nav darījuši visu, lai pastāvētu pret sātana dusmām, kurš pastāvīgi gudro, kā panākt viņu ticības bojāeju, saistot viņus ar kādu viņiem patīkamu pašpiekrāpšanos. Viņi domā, ka viņu dzīvē viss labi, kad patiesībā ir pavisam slikti.”**

Dievs saka - tas ir Manu ļaužu apraksts.

Vai tu to pieņem šovakar? Vai tu godīgi to vari atzīt, sakot: „Kungs, es neesmu gatavs. Ja Jēzus atnāktu šovakar, es būtu pazudis.”

Brāļi un māsas, es jums saku, ja Jēzus atnāktu šovakar, Dveins Lemons būtu pazudis. Ir tik daudz vēl manī, ko uzticēt Kristum, un arī jūsos ir tik daudz kā pakļaujama Kristum, un, Dieva žēlastībā sadarbojoties, mēs varēsim Viņam nodoties kopā.

Tam ir jābūt šīs nedēļas nogales centrā: „Kungs, kā es varu vēl vairāk Tev tuvoties?”

Gribu, lai jūs pārdomājat šos pāris punktus, pirms mēs šovakar beidzam. Šovakar mēs ieliekam tikai pamatu. Atcerieties, visas šīs nedēļas nogales centrā ir pārliecība. Tas ir ņemts no 2. Timoteja 1:12, kur Pāvils pasaka pilnīgi skaidri: **„Jo es zinu, kam es esmu palāvējis, un viņš saka - un esmu pārliecināts..”**

Mums, brāļi un māsas, ir jābūt pārliecinātiem, bet mēs nevaram būt pārliecināti šādā stāvoklī. Tas nav iespējams, ka esam pārliecināti, jo tas nozīmē, ka esmu pārliecināts pilnīgi un mani neviens nevar izkustināt.

Daudzu mūsu problēma ir tā, ka mēs tiekam mētāti šurpu turpu ikkatrā doktrīnu vējā, kas uzpuš. Un, ja jūs man neticat, es jums rīt to pierādīšu, kad šo lietu sāksim analizēt, jo mūsu šīs nedēļas nogales centrālā tēma ir būt pārliecinātiem. Kā mēs varam nonākt līdz tam līdzīgi kā Dieva kalps Pāvils, ka neatkarīgi no tā, kādi vēji puš no labās vai kreisās puses, no priekšas vai centra, bet mēs Dieva žēlastībā varam būt pārliecināti un nelokāmi.

Tam jābūt tavam un manam piedzīvojumam. Tam jābūt. Nav cita varianta.

Un tagad aplūkosim pēdējos punktus.

1. Pētera 4. nodaļā. Redziet, 1. Pētera 4. nodaļā. Atcerieties, viss sākās ar to, ka Kristus saprata, kur Viņš atrodas pravietojumos. Āmen? Kristus saprata, kur Viņš atrodas pravietojumos. Man un tev ir jāsaprot, kur mēs atrodamies pravietojumos. Mēs redzējām, ka mēs dzīvojam laikā, kad tiekam aicināti “pravietot atkal”, un, tā kā esam aicināti “pravietot atkal”, vēsts, kas mums ir dota, ir pirmā, otrā un trešā eņģeļa vēsts, kas satur mūžīgo Evaņģēliju.

Dievs ir kārtības Dievs, un nav iespējams piedzīvot trešo eņģeļa vēsti, ja mēs nepiedzīvojam kuru? Pirmo. Un pirmā eņģeļa vēsts aicina mūs apzināties, ka mēs dzīvojam tiesas laikā. Un tādēļ, ka mēs dzīvojam

tiesas laikā, mēs nevaram atlikt piedzīvojumus ar Jēzu uz rīt dienu, jo mums tos vajag šodien. Un tā rezultātā Dievs saka - tas labi, ka jūs to saprotat, bet Es jums došu reālu šī brīža manu ļaužu stāvokļa attēlu. Un Viņš mūs aizved uz Atklāsmes grāmatas 3. nodaļu un parāda Viņa tiesātos ļaudis, kas tā vietā, lai būtu gatavi Kristus atnākšanai, ir pilnīgi nesagatavoti.

Kāpēc? Tāpēc, ka viņi ir slimi ar kaiti, ko sauc kā? Laodiķeja. Un šī Laodiķejas kaite ir slimība, kas cilvēkiem, kas ir nožēlojami, nabagi, akli un kaili, neļauj to saskatīt. Problēma ir tā, ka viņi par sevi domā labāk nekā ir īstenībā. Viņi domā, ka ir labāki kā citi, pat, iespējams, domā, ka ir labāki par Dievu. Un šīs briesmīgās slimības rezultātā Pāvils saka, ka pēdējās dienās būs grūti laiki, jo šī slimība sevi parāda.

Kā? Caur iekārošanu draudzē.

Kā? Ar lielīšanos draudzē.

Kā? Ar nesvētumu draudzē.

Kā? Tie, kas ir draudzē, mīl baudas vairāk nekā Dievu un ir iestiguši formālismā tā vietā, lai saņemtu patiesu spēku.

Un tādēļ Dievs aktualizē šīs lietas caur inspirāciju 1. Liecību sējumā un parāda patieso Dieva ļaužu stāvokli. Un parāda, ka tad, kad mēs domājam, ka ar mums viss ir kārtībā, patiesībā ir ļoti slikti.

Un Dievs saka - Man jāuzliek pēdējie uzsvāri, Es gribu, lai jūs saprotat.

Atšķirsim 1.Pētera 4.nodaļu. 1.Pēt. 4. 1.Pēt. 4.nodaļā ir pēdējie uzsvāri. 1.Pēt. 4.nodaļā ievērojiet, ko Bībele saka. 1.Pēt. 4.nodaļā es gribu, lai jūs ievērojat, ko Bībele saka 12. pantā. Ja esat uzšķīruši, sakiet Āmen. 1.Pēt. 4:12 ir teikts... Lasīsim kopā, saprotot vēl dažas lietas par tiesu. 1.Pēt. 4:12 ir teikts: **Mīļie, nebrīnieties par bēdu karstumu jūsu vidū, kas nāk jums par pārbaudījumu, it kā jums notiktu kaut kas neparasts. Bet, tā kā nu jums ir daļa pie Kristus ciešanām, priecājieties, lai jūs arī, Viņam godībā parādoties, varētu liksmoties un priecāties. Ja jūs nievā Kristus Vārda dēļ, svētīgi jūs esat! Jo apskaidrošanas un Dieva Gars dus uz jums. Jo neviens no jums lai necieš, ...kā?...būdam slepkava vai zaglis, vai ļaundaris, vai kā tāds, kas jauca svešās lietās. Bet, ja kas cieš, kristietis būdams, lai netur to par kaunu, bet pagodina Dievu ar šo vārdu.** Un tagad ar mani lasiet 17.pantu **Jo noliktais laiks ir klāt,... kad kas? ...ka sods sākas ...kur? ...pie Dieva nama. Bet, ja papriekš pie mums, kāds gals būs tiem, kas neklausā Dieva evaņģēlijam?**

Redziet, kad mēs saprotam, ka šis laiks, kurā dzīvojam, ir tiesas laiks, mums ir arī jāsaprot, ka Dievs saka - Man ir Sava kartība, kādā Es tiesāju. Un Viņš saka - Mana tiesa **sākas pie Dieva nama**, nevis ar grēcīgiem un pasaulīgiem, bet tiesa sākas ar Dievam uzticīgiem ļaudīm. Dievs burtiski saka - Es izvēlos sākt ar tiem, kas izvēlas nest Kristus vārdu. Dievs saka - Mana tiesa sākas ar viņiem. Es gribētu izvērst šo punktu, jo domāju, ka tas ir tā vērts. Paklausieties! „Lielajā cīņā” 480. lpp. ir teikts: **Simboliskajā kalpošanā Salīdzināšanas dienas dievkalpojums drīkstēja piedalīties vienīgi tie, kas bija nākuši Dieva priekšā, atzīstot, izsūdzot un nožēlojot savus grēkus, kas pēc tam ar grēku upura asinīm bija ienesti svētnīcā. Tāpat arī lielajā galīgās Salīdzināšanas dienā un izmeklēšanas tiesā tiek izskatītas vienīgi Dievu atzīstošo cilvēku lietas. Bezdievīgo tiesāšana būs īpašs un atšķirīgs darbs, kas notiks vēlāk.**

Vai jūs dzirdējāt? Ļaujiet man to izlasīt vēlreiz, lai mēs saprastu. Brāļi un māsas, es gribu, lai jūs saprastu lietas neatliekamību. Viss, ko šovakar mēģinu darīt, ir Dieva žēlastībā radīt neatliekamības sajūtu nevis lai bēgtu kalnos, ne lai radītu tādu neatliekamības sajūtu, ka jūs sāktu darīt kāda veida darbu, lai uzlabotu attiecības ar Dievu, bet lai pakļautos Kristum un lai Viņa griba tiek īstenota jūsu dzīvē. Tas jādara bez kavēšanās. Tur ir teikts: **Simboliskajā kalpošanā Salīdzināšanas dienas dievkalpojumos drīkstēja piedalīties vienīgi tie, kas bija nākuši Dieva priekšā, atzīstot, izsūdzot un nožēlojot savus grēkus, kas pēc tam ar grēku upura asinīm bija ienesti svētnīcā. Tāpat arī lielajā galīgās Salīdzināšanas dienā un izmeklēšanas tiesā tiek izskatītas vienīgi Dievu atzīstošo cilvēku lietas. Bezdievīgo tiesāšana būs īpašs un atšķirīgs darbs, kas notiks vēlāk. Noliktais laiks ir klāt, kad sods sākas pie Dieva nama. Bet, ja papriekš pie mums, kāds gals būs tiem, kas neklausa Dieva Evaņģēlijam?" 1.Pēt. 4:17**

Tādēļ mums ir jāsaprot, ka Dievs šobrīd savu „rentgenu” ir pavērsis īpaši uz tiem, kas sevi apliecina par Dieva ļaudīm. Tie esam jūs un es, vai ne? Tādēļ es gribu, lai jūs saprotat... Kāds varētu teikt – labi, Dievs mani izvērtē, bet ko tieši Viņš vērtē? Pirmkārt, ja jūs atvērsiet Jēkaba 2.nodaļu un izlasīsiet 10-12 pantu, jūs atradīsiet, ka Bībele saka, ka jūs tiekat tiesāti pēc Dieva likuma. Tādēļ Dievs ņem Savu svēto likumu, kas atspoguļo Viņa raksturu, un Dievs skatās uz mūsu raksturu un vēro, vai mūs raksturs saskan ar Dieva svētumu. Un tagad papētīsim šo pašu punktu. Manuskriptu 4. sējumā 1888. gadā ir teikts. **Lielā tiesa ir sākusies un jau notiek kādu laiku. Tagad Kungs saka - “celies un mēri Dieva templi un dievlūdzējus, kas ir iekšā”.** Atceries, kad tu staigā pa ielu savās darīšanās, Dievs tevi mēra. Vai dzirdējāt? Tad, kad jūs staigājat pa ielām savās ikdienas darīšanās, saprotiet, ka Dievs jūs mēra. Ir teikts, **kad jūs veicat savus mājas darbus, kad jūs iesaistāties sarunās, Dievs jūs mēra. Atcerieties, ka jūsu vārdi un darbības tiek ierakstīti un fotografēti Debesu grāmatās, ka jūsu ticība tiek attēlota, kā to dara mākslinieks uz audekla.** Un viņa turpina: **Templis un tā dievlūdzēji tiek mērīti, lai redzētu, kas var pastāvēt pēdējās dienās.** Ir teikts: **Tie, kas stāv stingri... kā stāv? sekojiet līdzi, jo mēs drīz beigsim. Tiem, kas stāv stingri, būs atvērtas durvis mūsu Kunga un glābēja Jēzus Kristus valstībā.** Tātad, ja mēs gribam šīs bagātīgās svētības mūsu Kunga un glābēja Jēzus Kristus valstībā, tad kas mums ir jādara? Jāstāv stingri. Ir teikts: **Kad mēs darām savu darbu, atcerieties, ka ir Viens, kas uzrauga garu, kādā mēs to darām. Vai mēs ņemsim vai neņemsim līdzi Glābēju savā ikdienas dzīvē, mūsu laicīgajā darbā, mūsu mājas darbos? Vai, Dieva Vārdu godinot, mēs aiz sevis gribam atstāt visu, kas nav nepieciešams - visu tukšumu, bezvērtīgu viesošanos, tādējādi parādot sevi kā dzīvā Dieva kalpus.**

To Dievs aicina mūs darīt, Viņš saka: Tiem, kas stāv stingri, ir apsolījums, apsolījums ir jūsu, ja jūs stāvat stipri. Bet Viņš saka, ja mēs izvēlamies turpināt ļaut mūsu prātiem un darbiem – ja mūsu vārdiem, domām un darbiem atļaujam virzīties pa pazušanas ceļu, tad, brāļi un māsas, mēs atrodamies lielās briesmās.

Jēzus mums visiem šodien saka: „Izvēlieties šodien, kam jūs kalposit!” Izvēlies! Tā ir brīnišķīga dāvana, ar ko katrs esam apveltīts – brīva izvēle. Kristus šovakar saka – izvēlies Mani!

Vai jūs zināt, ka Dievs ir tik labs, ka Viņš saka: „Klausies, Es neprasu, lai tu justos tā, lai Mani izvēlētos.” Viņš saka: „Izvēlies Mani, un tu to jutīsi!”

Tik bieži cilvēki noraida Jēzu, jo tie gaida kaut kādas elektrizējošas emocijas savā dzīvē un tikai tad domā teikt - nu labi, tagad es esmu gatavs. Un vairums cilvēku, kas Jēzu izvēlas tādā veidā, pagriež Viņam muguru pēc neilga laika. Ar emocijām ir par maz, lai uzturētu šīs zemes attiecības, un pilnīgi noteikti tās nav galvenais, lai uzturētu attiecības ar Debesīm.

Dievs saka - tev ir jāizvēlas, trenē savu gribu tagad! Un Viņš saka - Es tev došu priecīgas jūtas pēcāk.

Man patīk teiciens no „Agrīnajiem rakstiem” 72. lpp. Dieva praviete saka: **Parādīt ticību ir mūsu darbs, bet dot priecīgas jūtas un svētības ir Dieva darbs.** Dievs saka – viss, ko es aicinu darīt, ir izvēlēties. Es negaidu, ka jums būs jūtas, bet Dievs saka – izvēlies, jo tu zini, ka tas ir pareizi.

Un tādēļ Viņš saka - **Tiem kas stāv stingri, būs atvērtas durvis mūsu Kunga un glābēja Jēzus Kristus valstībā, ...** bet, ja izvēlamies pazušanas taku, mums nav cerību... nav cerību.

Un tā nobeigumā atšķirsim 2.Timoteja 1.nodaļu, kur – 2.Timoteja 1.nodaļā Pāvils ir pārliecināts. Redziet, Pāvils bija pārliecināts. Un, brāļi un māsas, ja jūs uzmanīgi papētīsiet šo tekstu, jūs atradīsiet, ka tas bija vajāšanu laikā. Nekas nav tik iedarbīgs kā vajāšanas, lai atņemtu pārliecību. Bet šeit, 2.Timoteja 1., par Dievs kalpu ir teikts: 2. Timoteja 1:12 ir teikts: **Šī iemesla dēļ es arī tā ciešu**, Pāvils runā par lielo darbu, ko viņš dara, kalpojot pagāniem un esot Dieva aicināts to darīt. Un tagad viņš saka - šī aicinājuma dēļ es ciešu. Es ciešu visas šīs lietas, bet vērojiet, ko viņš saka tālāk. Viņš saka: **Tālab es arī ciešu visu šo, bet es nekaunos, jo es zinu, kam es esmu palāvējis, un esmu pārliecināts, ka Viņš ir spēcīgs pasargāt man uzticēto mantu līdz viņai dienai.** Un tad 13. pantā viņš dod padomu man un tev. Viņš saka... lasi kopā ar mani! Viņš saka: **Turi to par veselīgu mācību paraugu, ko esi dzirdējis no manis ticībā un mīlestībā, kas Kristū Jēzū;** viņš angļu tulkojumā saka **Turies stipri** (NKJ).

Redziet, kad tu un es lasījām inspirēto citātu, tur bija teikts **“tie, kas stāv stipri”**. Bet šie vārdi “stāvi stipri” bija vienkārši atbalss Pāvila teiktajam “turies stipri”. Viņš saka - es gribu, lai tu turies stipri. Pāvils saka - turies stipri pie maniem vārdiem, turies stipri. Citiem vārdiem sakot, tev uzbruks vajāšanas. Viņš saka: „Klausies, visi, kas dievbijīgi dzīvo Kristu Jēzū, tiks vajāti.” Mēs par to runāsim šajā nedēļas nogalē. Jo ir trīs veidi, kā tiek vajāti visi ticīgie. Mēs runāsim par šiem trim veidiem šīnē nedēļas nogalē, jo tev un man ir jāturas stingri šajās vajāšanās.

Kamēr viss ir jauki, kamēr viss ir lieliski, dāmas un kungi, mēs kalpojam Dievam visu dienu, vai ne tā? Bet, vai zināt, kas mums daudziem rada lielas problēmas? Kad darba, kas deva labus ienākumus, vairs nav, kad tavs veiksmīgais uzņēmums vairs nepelna, kad pēkšņi tava vienīgā mašīna saplīst un tev vairs nav, ar ko braukt, kad sieva vai vīrs paliek slimi vai tu pats paliec slimis, kad nomirst bērns, māte vai tēvs, kad sabrūk attiecības. Tad, ejot cauri vajāšanām, mēs apjaušam, ka vairs neturamies stipri.

Un Pāvils, to saprotot, saka: Klausies, turies stipri pie maniem vārdiem, jo, ko es cietu, tu cietīsi! Es apsolu, dāmas un kungi, ja mēs dzīvojam Jēzum, tad Bībele saka: Visi, kas dzīvo dievbijīgi Jēzū Kristū, tiks vajāti. Tas notiks, bet mums nav jābaidās no nākotnes, izņemot to, ka mēs varētu aizmirst to, kā Dievs mūs ir vadījis pagātnē, mācījis mūs pagātnē. Mums ne no kā nav jābaidās. Ar Viņu, kas ir spējīgs dot pārparēm visu, ko varam lūgt vai iedomāties, mums ne no kā nav jābaidās.

Pāvils saka - turies stipri. Pie kā tad mums ir tik stipri jāturas? Pāvils saka - turies stipri. Bet pie kā mums ir stipri jāturas?

Lasīsim Atklāsmes grāmatas 3.nodaļu. Mums ir vēl jāapskata divas Bībeles rakstu vietas, tad būsīm pabeiguši. Atklāsmes grāmatas 3.nodaļā ievērojiet, ko Bībele saka, pie kā mums stipri jāturas.

Redziet, kad Dievs kaut ko saka, Viņš to nedomā tikai abstrakti. Viņš grib būt ļoti precīzs. Viņš grib, lai mēs saprotam. **Gudrība ir galvenā lieta, tādēļ iegūsti gudrību. Lai ko tu iegūtu, iegūsti... ko? izpratni** (NKJ) (Sal. Pam. 4:7)

Atklāsmes grāmatas 3.nodaļā ievērojiet, kas ir teikts 11.pantā. Jēzus saka: **Es nāku drīz; turi, kas tev ir, ka neviens neatņem tavu vainagu.** Redziet, Pāvils saka - turies stipri pie veselīgas mācības. Jēzus saka - turies stipri, līdz es atnākšu, **ka neviens neatņem tavu vainagu.** Tas kronis, par ko viņš runā, ir tas pats kronis, par ko runāts Atklāsmes grāmatas 2:10 - dzīvības kronis.

Kas ir tas, pie kā mums ir stingri jāturas? Citiem vārdiem sakot, kas ir tas, kurā mums ir jābūt nopamatotiem, kas ir tas, no kā mūs nedrīkst izkustināt, neskatoties ne uz kādām vētrām, neskatoties ne uz kādām ciešanām? Tāpat kā Pāvils cieta. Kas tas ir, pie kā mums ir stipri jāturas? Bībele saka Ījaba 26. nodaļā. Atveriet Ījaba 26.nodaļu un ievērojiet, pie kā mums stipri jāturas, ko saka Bībele. Ījaba 26.nodaļa, faktiski Ījaba 27.nodaļa, Ījaba 27.nodaļa, pie kā mums stipri jāturas? Ījaba 27:6. Kad esat atšķīruši, sakiet Āmen.

Te ir uzrakstīts, pie kā mums ir stipri jāturas, mums jāturas pie tā, pie kā Ījabs stipri turējās. Redziet, kad tu nāc pie Jēzus, tu apjaut: „Kungs, man nav iespējams pašam izglābt sevi!” Bībele saka, ka es esmu nožēlojams, es esmu akls, kails, es esmu pilnīgi visu pazaudējis. Kungs, es tur vairs neko nevaru darīt. Pat mani labākie pūliņi, Dievs saka, ir kā sārņains tērps. Kad mēs to apzināties, kad apzināties, Kungs, ka es nekā vairs nevaru tur līdzēt, izņemot sava grēcīguma nodošanu Tev un pretī pieņemot Tavu taisnību, tad Kristus parāda, kā dzīvot un staigāt šinī taisnībā dienu no dienas. Mums ir vajadzīga Kristus taisnība!

Tā ir vienīgā lieta, kas mūs var uzturēt, sākoties zemes notikumu pēdējam cēlienam. Tādēļ, kad Bībele saka - turies stipri -, mums jāturas stipri pie tā paša, pie kā Ījabs stipri turējās. Lasīsim kopā Ījaba 27. nodaļas 6.pantu. Pie tā Ījabs stipri turējās, un arī tev un man pie tā ir stipri jāturas. Ījaba 27.nodaļā 6.pantā teikts: **Es esmu savai taisnībai pieķēries ar visu savu būti un neatteikšos no tās; mana sirdsapziņa mani nenosoda ne par vienu no mana mūža dienām!**

Kad Jēzus nāks, Viņš dos mums Savu taisnību un paņems mūsu grēcīgumu, mūsu nožēlojamību. Kristus teica - turies stipri pie taisnības, kas tev ir dota, lai nekas to tev neatņem, turies pie tās tik ilgi, kamēr tu dzīvo. Mums šovakar jāapņemas un jāsaka: „Kungs, es apzinos, ka esmu dzīvojis pats savā taisnībā, es esmu to darījis pats. Es esmu dzīvē vadījies pēc principa: kaut ko daru es, un kaut ko dara Kristus, daudziem cilvēkiem tas patīk. Nedaudz Jēzus un nedaudz es pats gribu darīt. Bet Kristus saka - tas nedarbojas, jo, ja tu dzīvo tādu dzīvi, tad tu vēl joprojām valkā savu sārņaino tērpu. Jēzus šovakar saka: „Es gribu šo sārņaino tērpu tev atņemt pilnībā.” Tas nozīmē, ka šovakar, ejot uz priekšu, nav vairs svarīgi, ko tu gribi, nav svarīgi, kas tev šķiet pareizi. Bībele saka Salamana pamācībā 14:12: **„Dažam kāds ceļš labi patīk, bet beidzot tas viņu tomēr noved nāvē.”**

Mēs nevaram uzticēties pat savai sirdij. Bieži mēs sakām: Dievs zina manu sirdi. Dievs saka: jā, Es zinu tavu sirdi, Es zinu tavu sirdi tik labi, saka Dievs, ka esmu to aprakstījis Jeremijas 17.nodaļā 9.pantā, kur ir teikts: **Sirds ir jaunprātīgi lokana pret visu, tā ir viltīga. Kas to var izdibināt?** Kāpēc lai tu uzticētos tādai sirdij? Es esmu secinājis savā sirdī un savā prātā: es nevaru uzticēties savai sirdij, es nevaru uzticēties savam prātam. Vienīgais, ko es varu, ir uzticēties Dieva Vārdam.

Dāmas un kungļi, šovakar Dievs saka - Es gribu, lai tu izvēlies. Viņš saka - tu vari turēties pie sava sārņainuma. Bet, ja jūs, brāļi un māsas, turaties pie sava sārņainuma, Jēzus saka - tikai atceries, kad tiesa beigsies, Es teikšu - kas ir grēcīgs, lai paliek arī turpmāk grēcīgs.

Kristus saka - šodien Es gribu atbrīvot tevi no tava sārņainuma un gribu dot tev Savu taisnību. Un tad, kad Es tev to iedošu, Kristus saka, turies pie tās stipri un lai tā paliek ar tevi tik ilgi, kamēr vien tu dzīvo.

Tev jābūt pārliecinātam, lai kas arī nāktu, Dieva žēlastībā, tu sekosi Viņam!

Un tā šovakar es aicinu. Tas, brāļi un māsas, ir ļoti reāls aicinājums, jums jāizlemj pašiem. Atcerieties, ka liekuļi ir aktieri, un aktieri ir tie, kas apliecina, ka paši tā nedzīvo, kā izliekas citu acīs, jo tas nav viņu sirdīs. Dievs negrib, lai mēs šovakar ko tēlotu. Dievs grib, lai mēs esam patiesi savās sirdīs.

Ja jūs godīgi varat teikt: „Kungs, es apzinos, ka esmu grēcīgs, esmu nožēlojams, esmu nabags, esmu akls un kails un man ir vajadzīgs Tavs tērps, man ir nepieciešams Tavas taisnības apsegs, es šovakar atdodu Tev savu grēcīgumu un Dieva žēlastībā es to nekad vairs negribu ņemt atpakaļ, šovakar es gribu Tavu taisnību, gribu pie tās stingri turēties tik ilgi, cik es dzīvošu.”

Ja šovakar tu saki – Kungs, es visu nododu Tev! Un tu ne tikai gribi šo dziesmu dziedāt, bet arī to izdzīvot un saki – Kungs, es visu Tev atdodu. Ja tas ir tā, tad es aicinu jūs piecelties. Esiet godīgi pret sevi, esiet godīgi pret savu sirdi, esiet godīgi pret sevi.

Ja šovakar jūs sakāt - es apzinos, ka man ir vajadzīgs Jēzus. Kungs, es neesmu gatavs Tavai drīzajai nākušānai, bet Tavā žēlastībā es būšu gatavs. Un, kad jūs šovakar stāvat, sakot, Kungs man ir vajadzīga Tava taisnība. Un vai jūs zināt, ka tagad, kad jūs stāvat, Kristus ir piecēlies ar jums? Jēzus stāv jums blakus un saka - paklausies, nebaidies Es tevi vadīšu cauri tam visam. Kristus saka - Es tev parādīšu soli pa solim, kā to darīt. Un Jēzus nevienu lietu vēl nav pametis pusceļā.

Es jums apsolu, ja jūs turēsieties pie Jēzus, tad tikai jūs paši varat Viņu palaist vaļā, bet, ja jūs vienkārši pacelsiet savas rokas un teiksiet: Kungs, turi Tu mani, Kristus jūs turēs un nekad neatlaidīs!

Un šovakar, kad jūs sakāt, Kungs, lūdzu, turi mani,... turi mani, lai es varu turēties pie Tevis.

Un, kad jūs stāvat un galvas ir noliektas, mēs lūgsim:

Debesu Tēvs. Mēs apzināmies, ka mēs visi maldījāmies, kad domājām, ka ar mums viss ir labi, jo izrādās, ka ar mums visiem ir slikti. Mēs apzināmies, ka mēs visi - gan sludinātāji, gan ierindas locekļi - neesam gatavi Tavai atnākušānai. Pār šo pasauli, Tēvs, nāk tik daudz notikumu, ar ko Tu mums gribi parādīt vajadzību pēc Tevis. Un, kad mēs te stāvam šovakar, mēs gribam būt godīgi pret sevi, mūsu vēlēšanās

nav būt aktieriem, jo mēs negribam būt liekuļi, bet gribam būt godīgi savās sirdīs, lai Tavs Gars runā uz mums un lai mēs varētu apzināties mūsu vajadzību nodot visu Jēzum Kristum.

Tēvs, es lūdzu, lai Tu pieņemtu un apstiprinātu šos lēmumus, lai tagad, kad mēs visi stāvam, mēs turpinātu stāvēt, kaut arī debesis sagrūtu.

Es pateicos, Kungs, ka Tu dzirdēji šo lūgšanu, un es pateicos, ka Tu to esi atbildējis. Turpini palikt mūsos - Savos ļaudīs -, līdz mēs rīt atkal tiksimies, lai saprastu principus, kā pastāvēt triju veidu vajāšanās, kas nāks pār šo pasauli. Paldies, ka dzirdēji un atbildēji šo lūgšanu, Jēzus vārdā - Āmen.